

Frans van der Steen

Frans was zoon van scholtis Arnold van der Steen en Cornelia Joosten en broer van burgemeester Barthel van der Steen. De familie woonde in een in 1789 gebouwd pand tegenover de kerk, nu ongeveer Raadhuisplein 12.

Hij studeerde aan gymnasia in Weert en Helmond, voordat hij naar het seminarie ging van het bisdom Luik, waartoe Meijel toen behoorde.

Hij werd op 13 december 1824 in Mechelen priester gewijd. Daarna was hij kapelaan in 's Herenelderen (deelgemeente van de stad Tongeren in Belgisch Limburg), rector in Berg (ook deelgemeente van Tongeren) vanaf 22 september 1835 en pastoor in dezelfde plaats vanaf 5 december 1842.

Hij was peetoom van de priester Frans van der Steen (geboren 1825) en volgens zijn bidprentje 'een eerbiedwaardige herder, die zijn kudde bewaakte en er door woord en gedrag het goede voorbeeld gaf'.

Naam	Franciscus Jacobus van der Steen
Roepnaam	Frans
Geboren	16 februari 1797
In	Meijel
Overleden	22 november 1861
In	Berg bij Tongeren
Beroep	priester pastoor

JESUS † MARIA † JOSEPH.

Godvruchtig aendenken van den Eerwaarden Heer

Franciscus Jacobus Vandersteen,

Pastoor te Berg by Tongeren,

geboren te Meijel,	den 16 febr. 1797
priester gewijd te Mechelen,	den 15 dec. 1824
kapellaen te s'Heeren-Elderen,	den 8 febr. 1825
rector te Berg,	den 22 sept. 1835
aldaer pastoor,	den 5 dec. 1842
gestorven,	den 22 nov. 1861
begraven,	den 24 id. id.
zyn plegtige lykdiens had plaats,	den 28 id. id.

Dezelve gevoelde zich in zyne eerste jeugd tot den priesterstand geroepen, en bereidde zich daerom door den arbeid en studie tot denzelfden voor. Een deel der humaniteiten deed hy te Weert en een ander deel in het Gymnasium van Helmond, waer vlyt en zedigheid hem onder zyne medeleerlingen onderscheidde. In 1820 begon hy zyne hoogere studiën in het seminarie van Luik, omdat Meijel in dien tyd tot dit bisdom behoorde. Priester gewijd, werd hy kapellaen te s'Heeren-Elderen genoemd. Gedurende 10 jaren kweekte hy hier met vlyt alle pligten jegens zynen ouden, eerbiedwaardigen herder als ook jegens geheel de parochie. In 1835 werd hy rector te Berg en in 1842 ontving hy den rang van pastoor. Gedurende 26 jaren was hy daer de goede herder, die zyne kleine kudde bewaakte, bewaarde, voedde en zoo wel door woord als door gedrag ten voorbeelde diende. Uitgestrekt op het dikbed, stichtede hy nog parochianen en medebroeders, die hem bezochten. Dikwyls ontving hy in zyne langdurige ziekte de h. Sakramenten. In den doodstryd vragde hy de gewyde kerk; deze stryd was kort en zacht, en zyne dood geleck aen die der rechtvaardigen. Zyne ziel blyft in de h. missen der priesters en in de gebeden der parochianen en verwanten aanbevolen, opdat zy weldra in den eenwigen vrede ruste. — *Daze-Pader. Hoes-gegroet*

Tongeren, drukkery van M-F Collé.